

REGULAMENTUL (UE) NR. 1143/2014 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI
din 22 octombrie 2014
privind prevenirea și gestionarea introducerii și răspândirii speciilor alogene invazive

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 192 alineatul (1),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

după consultarea Comitetului Regiunilor,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽²⁾,

întrucât:

- (1) Apariția unor specii alogene, fie animale, plante, ciuperci sau microorganisme, în medii noi nu reprezintă întotdeauna un motiv de îngrijorare. Cu toate acestea, o subgrupă semnificativă de specii alogene pot deveni invazive, având efecte dăunătoare grave asupra biodiversității și asupra serviciilor ecosistemice aferente, precum și alte efecte sociale și economice, care ar trebui prevenite. Aproximativ 12 000 de specii prezente în mediu în Uniune și în alte țări europene sunt alogene, dintre care aproximativ 10 până la 15 % sunt estimate a fi invazive.
- (2) Speciile alogene invazive reprezintă una dintre principalele amenințări la adresa biodiversității și a serviciilor ecosistemice aferente, în special în ecosistemele izolate din punct de vedere geografic și evolutiv, precum insulele mici. Riscurile prezentate de aceste specii pot crește ca urmare a intensificării comerțului mondial, a transporturilor, a turismului și a schimbărilor climatice.
- (3) Amenințarea la adresa biodiversității și a serviciilor ecosistemice aferente pe care o reprezintă speciile alogene invazive ia diferite forme, având inclusiv efecte negative grave asupra speciilor indigene și asupra structurii și funcționării ecosistemelor prin modificarea habitatelor, a prădării, a concurenței în rândul speciilor, prin transmiterea de boli, înlocuirea speciilor indigene într-o parte semnificativă a ariei de răspândire și prin efecte genetice cauzate de hibridizare. Mai mult, speciile alogene invazive pot avea, de asemenea, un efect dăunător semnificativ asupra sănătății umane și a economiei. Numai exemplarele vii și părțile care se pot reproduce reprezintă o amenințare la adresa biodiversității și a serviciilor ecosistemice aferente, a sănătății umane sau a economiei și, prin urmare, numai acestea ar trebui să facă obiectul restricțiilor în temeiul prezentului regulament.
- (4) Uniunea, ca parte la Convenția privind diversitatea biologică, aprobată prin Decizia 93/626/CEE a Consiliului ⁽³⁾, trebuie să respecte articolul 8 litera (h) din respectiva convenție, conform căruia fiecare parte contractuală, pe cât posibil și după caz, „previne introducerea și asigură controlul sau eradicarea acelor specii străine care amenință ecosisteme, habitate sau specii”.
- (5) Uniunea, ca parte la Convenția privind conservarea vieții sălbatice și a habitatelor naturale din Europa, aprobată prin Decizia 82/72/CEE a Consiliului ⁽⁴⁾, s-a angajat să ia toate măsurile necesare pentru a asigura conservarea habitatelor speciilor sălbatice de floră și faună.

⁽¹⁾ JO C 177, 11.6.2014, p. 84.

⁽²⁾ Poziția Parlamentului European din 16 aprilie 2014 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și decizia Consiliului din 29 septembrie 2014.

⁽³⁾ Decizia 93/626/CEE a Consiliului din 25 octombrie 1993 privind încheierea Convenției privind diversitatea biologică (JO L 309, 13.12.1993, p. 1).

⁽⁴⁾ Decizia 82/72/CEE a Consiliului din 3 decembrie 1981 privind încheierea Convenției privind conservarea vieții sălbatice și a habitatelor naturale din Europa (JO L 38, 10.2.1982, p. 1).

- (6) Pentru a susține îndeplinirea obiectivelor Directivelor 2000/60/CE ⁽¹⁾, 2008/56/CE ⁽²⁾ și 2009/147/CE ⁽³⁾ ale Parlamentului European și ale Consiliului, precum și ale Directivei 92/43/CEE a Consiliului ⁽⁴⁾, prezentul regulament ar trebui să stabilească norme pentru prevenirea, minimizarea și atenuarea efectelor dăunătoare ale speciilor alogene invazive asupra biodiversității și a serviciilor ecosistemice aferente, precum și asupra sănătății umane și a siguranței, precum și pentru reducerea impactului lor social și economic.
- (7) Unele specii migrează în mod natural ca răspuns la schimbările de mediu. Astfel de specii nu ar trebui considerate ca fiind specii alogene în noul mediu și ar trebui excluse din domeniul de aplicare al prezentului regulament. Prezentul regulament ar trebui să se concentreze numai asupra speciilor introduse în Uniune ca urmare a intervenției umane.
- (8) În prezent există peste 40 de acte legislative ale Uniunii privind sănătatea animalelor care conțin dispoziții privind bolile animale. În plus, Directiva 2000/29/CE a Consiliului ⁽⁵⁾ conține norme privind organismele dăunătoare plantelor sau produselor vegetale, iar Directiva 2001/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁶⁾ stabilește regimul aplicabil organismelor modificate genetic. Prin urmare, orice nouă normă privind speciile alogene invazive ar trebui să se alinieze și să nu se suprapună cu aceste acte legislative ale Uniunii și nu ar trebui să se aplice organismelor vizate de actele legislative în cauză.
- (9) Regulamentele (CE) nr. 1107/2009 ⁽⁷⁾ și (UE) nr. 528/2012 ⁽⁸⁾ ale Parlamentului European și ale Consiliului, precum și Regulamentul (CE) nr. 708/2007 al Consiliului ⁽⁹⁾ prevăd norme privind autorizarea utilizării anumitor specii alogene în anumite scopuri. Utilizarea anumitor specii a fost deja autorizată în temeiul regimurilor respective la momentul intrării în vigoare a prezentului regulament. Astfel, pentru a asigura un cadru juridic coerent, speciile utilizate în aceste scopuri ar trebui, prin urmare, excluse din domeniul de aplicare al prezentului regulament.
- (10) Deoarece există numeroase specii alogene invazive, este important să se garanteze faptul că se acordă prioritate abordării subgrupeii de specii alogene invazive considerate a fi de interes pentru Uniune. Prin urmare, ar trebui întocmită și actualizată periodic o listă a speciilor alogene invazive de interes pentru Uniune („lista Uniunii”). O specie alogenă invazivă ar trebui considerată ca fiind de interes pentru Uniune dacă daunele cauzate de aceasta în statele membre afectate sunt atât de semnificative încât se justifică adoptarea unor măsuri speciale aplicabile la nivelul întregii Uniuni, inclusiv în statele membre care nu sunt încă afectate sau care este puțin probabil să fie afectate. Pentru a se asigura că identificarea speciilor alogene invazive de interes pentru Uniune nu devine disproporționată, lista Uniunii ar trebui întocmită și actualizată progresiv și ar trebui să vizeze specii a căror includere pe lista Uniunii ar împiedica, minimiza sau atenua efectiv efectul dăunător al acestor specii, într-un mod eficient din punct de vedere al costurilor. Având în vedere faptul că speciile din același grup taxonomic au adesea cerințe ecologice similare și pot prezenta riscuri similare, ar trebui să se permită, după caz, includerea grupurilor taxonomice de specii pe lista Uniunii.
- (11) Criteriile de includere pe lista Uniunii reprezintă instrumentul de bază pentru aplicarea prezentului regulament. Pentru a asigura o utilizare eficace a resurselor, criteriile respective ar trebui să asigure că, dintre speciile alogene invazive potențiale cunoscute în prezent, se includ pe listă cele care au cel mai important efect dăunător. Comisia ar trebui să prezinte comitetului instituit prin prezentul regulament o propunere de listă a Uniunii bazată pe criteriile respective în termen de un an de la intrarea în vigoare a prezentului regulament. La propunerea listei Uniunii, Comisia ar trebui să informeze comitetul respectiv asupra modului în care a ținut cont de aceste criterii.

⁽¹⁾ Directiva 2000/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2000 de stabilire a unui cadru de politică comunitară în domeniul apei (JO L 327, 22.12.2000, p. 1).

⁽²⁾ Directiva 2008/56/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 iunie 2008 de instituire a unui cadru de acțiune comunitară în domeniul politicii privind mediul marin (Directiva-cadru Strategia pentru mediul marin) (JO L 164, 25.6.2008, p. 19).

⁽³⁾ Directiva 2009/147/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind conservarea păsărilor sălbatice (JO L 20, 26.1.2010, p. 7).

⁽⁴⁾ Directiva 92/43/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică (JO L 206, 22.7.1992, p. 7).

⁽⁵⁾ Directiva 2000/29/CE a Consiliului din 8 mai 2000 privind măsurile de protecție împotriva introducerii în Comunitate a unor organisme dăunătoare plantelor sau produselor vegetale și împotriva răspândirii lor în Comunitate (JO L 169, 10.7.2000, p. 1).

⁽⁶⁾ Directiva 2001/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 martie 2001 privind diseminarea deliberată în mediu a organismelor modificate genetic și de abrogare a Directivei 90/220/CEE a Consiliului (JO L 106, 17.4.2001, p. 1).

⁽⁷⁾ Regulamentul (CE) nr. 1107/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 octombrie 2009 privind introducerea pe piață a produselor fitosanitare și de abrogare a Directivelor 79/117/CEE și 91/414/CEE ale Consiliului (JO L 309, 24.11.2009, p. 1).

⁽⁸⁾ Regulamentul (UE) nr. 528/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 mai 2012 privind punerea la dispoziție pe piață și utilizarea produselor biocide (JO L 167, 27.6.2012, p. 1).

⁽⁹⁾ Regulamentul (CE) nr. 708/2007 al Consiliului din 11 iunie 2007 privind utilizarea în acvacultură a speciilor exotice și a speciilor absente la nivel local (JO L 168, 28.6.2007, p. 1).

Criteriile ar trebui să includă o evaluare a riscurilor în conformitate cu dispozițiile aplicabile în temeiul acordurilor relevante ale Organizației Mondiale a Comerțului (OMC) privind impunerea de restricții comerciale asupra speciilor.

- (12) Pentru a evita costurile disproporționate sau excesive pentru orice stat membru și pentru a salvagarda valoarea adăugată a acțiunii Uniunii prin intermediul prezentului regulament, la propunerea listei Uniunii și a măsurilor corespunzătoare, Comisia ar trebui să ia în considerare costul de punere în aplicare pentru statele membre, costul lipsei de acțiune, eficiența din perspectiva costurilor și aspectele socioeconomice. În acest context, la selectarea speciilor alogene invazive care urmează să fie incluse în lista Uniunii, ar trebui să se acorde o atenție specială speciilor utilizate pe scară largă și care asigură beneficii sociale și economice semnificative într-un stat membru, fără a compromite obiectivele prezentului regulament.
- (13) Pentru a asigura respectarea normelor în temeiul acordurilor relevante ale OMC, precum și aplicarea coerentă a prezentului regulament, ar trebui stabilite criterii comune privind efectuarea evaluării riscurilor. Criteriile respective ar trebui să se bazeze, atunci când este cazul, pe standardele naționale și internaționale existente și să cuprindă diferite aspecte ale caracteristicilor speciilor, riscul și modalitățile de introducere în Uniune, efectele dăunătoare ale speciilor asupra societății, economiei și biodiversității, beneficiile potențiale ale utilizării acestora și costurile impuse de atenuarea efectelor dăunătoare, pentru a fi comparate cu efectele dăunătoare, precum și o evaluare a costurilor potențiale asociate daunelor sociale, economice și de mediu care să demonstreze importanța pentru Uniune și să justifice în consecință adoptarea de măsuri. În vederea dezvoltării treptate a sistemului și pentru a acționa pe baza experienței dobândite, abordarea generală ar trebui evaluată până la 1 iunie 2021.
- (14) Anumite specii alogene invazive sunt incluse în anexa B la Regulamentul (CE) nr. 338/97 al Consiliului ⁽¹⁾, iar importul acestora în Uniune este interzis deoarece caracterul lor invaziv a fost recunoscut, iar introducerea lor în Uniune are un efect dăunător asupra speciilor indigene. Speciile respective sunt: *Callosciurus erythraeus*, *Sciurus carolinensis*, *Oxyura jamaicensis*, *Lithobates (Rana) catesbeianus*, *Sciurus niger*, *Chrysemys picta* și *Trachemys scripta elegans*. Pentru a asigura un cadru juridic coerent și norme armonizate în ceea ce privește speciile alogene invazive la nivelul Uniunii, introducerea pe listă a acestor specii alogene invazive drept specii alogene invazive de interes pentru Uniune ar trebui luată în considerare cu prioritate.
- (15) Prevenirea este, în general, mai de dorit din punctul de vedere al mediului și mai rentabilă decât reacția *post factum* și ar trebui să i se acorde prioritate. Prin urmare, ar trebui să se acorde prioritate includerii pe listă a speciilor alogene invazive care nu sunt încă prezente pe teritoriul Uniunii sau se află într-un stadiu incipient de invazie, precum și speciilor alogene invazive care pot avea cel mai important efect dăunător. Ținând cont de faptul că specii noi pot fi introduse în mod continuu în Uniune și de faptul că speciile alogene prezente se răspândesc și își extind mediul în care se stabilesc, este necesar să se garanteze reexaminarea și actualizarea în permanență a listei Uniunii.
- (16) Ar trebui să se exploreze cooperarea regională între statele membre care se confruntă cu aceleași specii care nu sunt capabile să stabilească o populație viabilă într-o mare parte a Uniunii. Atunci când obiectivele prezentului regulament se realizează mai bine prin măsuri la nivelul Uniunii, aceste specii ar putea fi incluse și ele pe lista Uniunii.
- (17) Atunci când se urmăresc obiectivele prezentului regulament, este adecvat să se țină cont de situația specifică a regiunilor ultraperiferice și în special de izolarea, insularitatea și unicitatea biodiversităților lor respective. Prin urmare, cerințele în temeiul prezentului regulament de adoptare a unor măsuri restrictive și preventive legate de speciile alogene invazive de interes pentru Uniune ar trebui adaptate la aceste trăsături specifice ale regiunilor ultraperiferice, astfel cum sunt definite în Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), luând în considerare Deciziile 2010/718/UE ⁽²⁾ și 2012/419/UE ale Consiliului European ⁽³⁾.
- (18) Riscurile și problemele asociate speciilor alogene invazive reprezintă o provocare transfrontalieră care afectează întreaga Uniune. Prin urmare, este esențială adoptarea unei interdicții la nivelul Uniunii privind introducerea în mod intenționat sau din neglijență în Uniune, reproducerea, creșterea, transportul, cumpărarea, vânzarea, utilizarea, schimbul, păstrarea și eliberarea de specii alogene invazive de interes pentru Uniune, pentru a se garanta adoptarea de măsuri prompte și consecvente la nivelul Uniunii cu scopul de a evita denaturarea pieței interne și de a preveni situațiile în care acțiunea întreprinsă într-un stat membru este subminată de lipsa de inițiativă a unui alt stat membru.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 338/97 al Consiliului din 9 decembrie 1996 privind protecția speciilor faunei și florei sălbatice prin controlul comerțului cu acestea (JO L 61, 3.3.1997, p. 1).

⁽²⁾ Decizia 2010/718/UE a Consiliului European din 29 octombrie 2010 de modificare a statutului în raport cu Uniunea Europeană al Insulei Saint-Barthélemy (JO L 325, 9.12.2010, p. 4).

⁽³⁾ Decizia 2012/419/UE a Consiliului European din 11 iulie 2012 de modificare a statutului Mayotte în raport cu Uniunea Europeană (JO L 204, 31.7.2012, p. 131).

- (19) Pentru a permite desfășurarea unor activități de cercetare științifică și de conservare *ex situ*, este necesar să se prevadă norme specifice privind speciile alogene invazive de interes pentru Uniune care fac obiectul activităților respective. Aceste activități ar trebui să se desfășoare în cadrul unor unități închise în care organismele sunt în spații izolate, luându-se toate măsurile necesare pentru a evita evadarea sau eliberarea ilegală a speciilor alogene invazive de interes pentru Uniune. Cu autorizarea Comisiei, în cazuri excepționale motivate corespunzător de interes public incontestabil, ar trebui să fie posibilă aplicarea respectivelor norme și altor activități, inclusiv activităților comerciale. La punerea în aplicare a acestor norme, ar trebui să se acorde o atenție specială evitării oricăror efecte dăunătoare asupra speciilor și habitatelor protejate, în conformitate cu legislația relevantă a Uniunii.
- (20) Pot exista cazuri în care specii alogene care nu sunt încă recunoscute ca specii alogene invazive de interes pentru Uniune apar la frontierele Uniunii sau sunt identificate pe teritoriul acesteia. Prin urmare, statele membre ar trebui să aibă posibilitatea de a adopta anumite măsuri de urgență pe baza dovezilor științifice disponibile. Aceste măsuri de urgență ar permite o reacție imediată împotriva speciilor alogene invazive care pot prezenta riscuri legate de introducerea, stabilirea și răspândirea lor în țările în cauză, în timp ce statele membre evaluează riscurile efective prezentate de speciile respective, în conformitate cu prevederile aplicabile ale acordurilor relevante ale OMC, în special în scopul recunoașterii acestor specii drept specii alogene invazive de interes pentru Uniune. Este necesar să se asocieze măsurile de urgență la nivel național cu posibilitatea de a adopta măsuri de urgență la nivelul Uniunii, cu scopul de a se respecta prevederile acordurilor relevante ale OMC. Mai mult, măsurile de urgență luate la nivelul Uniunii ar pune la dispoziția acesteia un mecanism de acțiune rapidă în cazul prezenței unor noi specii alogene invazive sau al pericolului iminent de intrare a acestora în Uniune, în conformitate cu principiul precauției.
- (21) O mare parte a speciilor alogene invazive sunt introduse neintenționat în Uniune. Prin urmare, gestionarea mai eficace a căilor de introducere neintenționată este esențială. În acest domeniu, acțiunea ar trebui desfășurată progresiv, întrucât experiența dobândită este relativ limitată. Acțiunea în cauză ar trebui să includă măsuri voluntare, precum acțiunile propuse în orientările Organizației Maritime Internaționale privind controlul și gestionarea murdării suprafețelor navelor prin depuneri de materie organică (*biofouling*), precum și măsuri obligatorii. Acțiunea ar trebui să se bazeze pe experiența acumulată la nivelul Uniunii și al statelor membre în ceea ce privește gestionarea anumitor căi de introducere, inclusiv măsurile stabilite în cadrul Convenției internaționale pentru controlul și gestionarea apelor uzate și a sedimentelor navelor adoptată în 2004. În consecință, Comisia ar trebui să ia toate măsurile necesare pentru a încuraja statele membre să ratifice convenția respectivă.
- (22) Pentru a dezvolta o bază de cunoștințe corespunzătoare în vederea abordării problemelor cauzate de speciile alogene invazive, este important ca statele membre să desfășoare cercetări, să monitorizeze și să supravegheze aceste specii. Întrucât sistemele de supraveghere oferă cele mai potrivite mijloace de depistare timpurie a unor specii alogene invazive noi și de determinare a nivelului de răspândire a speciilor deja stabilite, acestea ar trebui să includă atât anchete tematice, cât și generale și să beneficieze de implicarea diferitelor sectoare și a părților interesate, inclusiv a comunităților regionale și locale. Sistemele de supraveghere ar trebui să prevadă monitorizarea continuă a oricărei specii alogene invazive noi, oriunde în cadrul Uniunii, și să vizeze oferirea unei imagini efective și complete la nivelul Uniunii. Pentru a asigura eficiența și rentabilitatea, ar trebui să se aplice sistemele existente de control, supraveghere și monitorizare vamală, instituite deja prin dreptul Uniunii, în special cele prevăzute în Directivele 92/43/CEE, 2000/60/CE, 2008/56/CE și 2009/147/CE.
- (23) Ar trebui efectuate controale oficiale privind animalele și plantele cu scopul de a preveni introducerea intenționată a speciilor alogene invazive. Animalele și plantele vii ar trebui să intre pe teritoriul Uniunii numai prin entitățile de control la frontieră, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 882/2004 al Parlamentului European și al Consiliului⁽¹⁾ și cu Directivele 91/496/CEE⁽²⁾ și 97/78/CE⁽³⁾ ale Consiliului, sau prin punctele de intrare în conformitate cu Directiva 2000/29/CE. Pentru a asigura creșterea eficienței și pentru a evita crearea de sisteme paralele de control vamal, autoritățile competente ar trebui să verifice dacă speciile respective sunt specii alogene invazive de interes pentru Uniune la prima entitate de control la frontieră sau la primul punct de intrare la care sosesc.

(1) Regulamentul (CE) nr. 882/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind controalele oficiale efectuate pentru a asigura verificarea conformității cu legislația privind hrana pentru animale și produsele alimentare și cu normele de sănătate animală și de bunăstare a animalelor (JO L 165, 30.4.2004, p. 1).

(2) Directiva 91/496/CEE a Consiliului din 15 iulie 1991 de stabilire a principiilor privind organizarea controalelor sanitar-veterinare ale animalelor provenite din țări terțe introduse în Comunitate și de modificare a Directivelor 89/662/CEE, 90/425/CEE și 90/675/CEE (JO L 268, 24.9.1991, p. 56).

(3) Directiva 97/78/CE a Consiliului din 18 decembrie 1997 de stabilire a principiilor de bază ale organizării controalelor veterinare pentru produsele care provin din țări terțe și sunt introduse în Comunitate (JO L 24, 30.1.1998, p. 9).

- (24) În urma introducerii unei specii alogene invazive, este esențială luarea unor măsuri de depistare timpurie și de eradicare rapidă pentru a preveni stabilirea și răspândirea acesteia. Cea mai eficientă și mai rentabilă reacție este adeseori eradicarea populației, cât mai curând posibil, cât timp numărul de exemplare este încă limitat. În cazul în care eradicarea nu este fezabilă sau costurile de eradicare depășesc valoarea beneficiilor sociale, economice și de mediu pe termen lung, ar trebui aplicate măsuri de izolare și control. Măsurile de gestionare ar trebui să fie proporționale cu impactul asupra mediului și să țină cont în mod corespunzător de condițiile biogeografice și climatice ale statului membru în cauză.
- (25) Măsurile de gestionare ar trebui să evite orice efect dăunător asupra mediului, precum și asupra sănătății umane. Eradicarea și gestionarea unor specii alogene invazive animale, necesare în unele cazuri, pot cauza animalelor durere, stres, frică sau alte forme de suferință, chiar și atunci când se utilizează cele mai avansate mijloace tehnice disponibile. Din acest motiv, statele membre și toți operatorii implicați în eradicarea, controlul sau izolarea speciilor alogene invazive ar trebui să ia măsurile necesare pentru a scuti animalele de durerea, stresul și suferința care pot fi evitate pe parcursul procesului, luând în considerare, în măsura posibilului, cele mai bune practici din domeniu, de exemplu Principiile directoare privind bunăstarea animalelor elaborate de Organizația Mondială pentru Sănătatea Animalelor. Ar trebui să se aibă în vedere metode neletale, iar măsurile luate ar trebui să minimizeze impactul asupra speciilor nevizate.
- (26) În general, speciile alogene invazive cauzează deteriorarea ecosistemelor și reduc rezistența acestora. Prin urmare, ar trebui să se ia măsuri de restaurare proporționale în vederea consolidării rezistenței ecosistemelor la invazii, a remedierii prejudiciului cauzat și a îmbunătățirii stării de conservare a speciilor și a habitatelor acestora, în conformitate cu Directivele 92/43/CEE și 2009/147/CE, a stării ecologice a apelor interioare de suprafață, a apelor de tranziție, a apelor de coastă și a apelor subterane, în conformitate cu Directiva 2000/60/CE, precum și a stării ecologice a apelor marine, în conformitate cu Directiva 2008/56/CE. Costurile acestor măsuri de restaurare ar trebui să fie recuperate în conformitate cu principiul „poluatorul plătește”.
- (27) Pentru a contribui la aplicarea eficace a prezentului regulament, ar trebui să se încurajeze cooperarea transfrontalieră, în special cu țările învecinate, și coordonarea între statele membre, în special în cadrul aceleiași regiuni biogeografice a Uniunii.
- (28) Un sistem de abordare a speciilor alogene invazive ar trebui susținut de un sistem centralizat de informații care să reunească și să compare informațiile existente privind speciile alogene din Uniune și care să permită accesul la informațiile privind prezența speciilor, gradul de răspândire, ecologia și istoricul invaziei acestora, precum și la toate celelalte informații necesare pentru sprijinirea deciziilor de politică și de gestionare, precum și să permită schimburile de bune practici.
- (29) Directiva 2003/35/CE a Parlamentului European și a Consiliului⁽¹⁾ a stabilit un cadru de consultare publică la luarea deciziilor legate de mediu. La definirea acțiunilor din domeniul speciilor alogene invazive, participarea efectivă a publicului ar trebui să îi permită acestuia să își exprime opiniile și preocupările, în timp ce factorii de decizie ar trebui să țină seama de acele opinii și preocupări care ar putea fi relevante pentru deciziile în cauză. Aceasta ar trebui să aibă ca rezultat o mai mare responsabilitate și transparență a procesului de luare a deciziilor și să contribuie la sensibilizarea publicului privind problemele de mediu și la sprijinirea deciziilor luate.
- (30) Participarea comunității științifice este importantă pentru a se asigura o bază de cunoștințe adecvată pentru soluționarea problemelor cauzate de speciile alogene invazive. Ar trebui să se instituie un forum științific dedicat pentru a oferi consiliere în toate aspectele științifice legate de aplicarea prezentului regulament, în special în ceea ce privește redactarea și actualizarea listei Uniunii, evaluările riscurilor, măsurile de urgență și măsurile de eradicare rapidă.
- (31) Pentru a asigura condiții uniforme pentru punerea în aplicare a prezentului regulament, ar trebui să se confere Comisiei competențe de executare în ceea ce privește adoptarea și actualizarea listei Uniunii, formatul documentelor care servesc drept probe pentru autorizații, adoptarea de măsuri de urgență la nivelul Uniunii, cerința de aplicare a anumitor dispoziții în statele membre vizate în cazul cooperării regionale consolidate, respingerea deciziilor statelor membre de a nu aplica măsuri de eradicare și formatele tehnice de raportare către Comisie. Aceste competențe ar trebui exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului⁽²⁾.

(1) Directiva 2003/35/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 mai 2003 de instituire a participării publicului la elaborarea anumitor planuri și programe privind mediul și de modificare a Directivelor 85/337/CEE și 96/61/CE ale Consiliului în ceea ce privește participarea publicului și accesul la justiție (JO L 156, 25.6.2003, p. 17).

(2) Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

- (32) Pentru a lua în considerare cele mai recente evoluții științifice în domeniul mediului, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din TFUE ar trebui delegată Comisiei în ceea ce privește, pe de o parte, determinarea modalității de a stabili dacă speciile alogene invazive sunt capabile să creeze populații viabile și să se răspândească și, pe de altă parte, definirea elementelor comune pentru efectuarea evaluării riscurilor. Este deosebit de important ca, în timpul lucrărilor pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți. Atunci când pregătește și elaborează acte delegate, Comisia ar trebui să asigure o transmitere simultană, în timp util și adecvată a documentelor relevante către Parlamentul European și Consiliu.
- (33) Pentru a garanta respectarea prezentului regulament, este important ca statele membre să impună sancțiuni eficace, proporționale și cu efect de descurajare în cazul încălcării legii, ținând cont de natura și gravitatea încălcării, de principiul recuperării costurilor și de principiul „poluatorul plătește”.
- (34) Prin măsurile adoptate în temeiul prezentului regulament, statele membre pot impune obligații deținătorilor sau utilizatorilor de specii alogene, precum și proprietarilor și utilizatorilor terenurilor afectate.
- (35) Pentru a permite proprietarilor care nu desfășoară activități comerciale să își păstreze animalele de companie care aparțin speciilor incluse pe lista Uniunii până la moartea naturală a animalului, este necesar să se prevadă măsuri tranzitorii, cu condiția ca toate măsurile să fie puse în aplicare pentru a evita reproducerea sau evadarea acestora.
- (36) Pentru a permite operatorilor comerciali, care pot avea așteptări legitime, de exemplu, celor cărora li s-a eliberat o autorizație în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 708/2007, de a-și epuiza stocul de specii alogene invazive de interes pentru Uniune ca urmare a intrării în vigoare a prezentului regulament, este justificat să li se acorde un termen de doi ani pentru a sacrifica, a eutanasia selectiv, a vinde sau, după caz, a transfera exemplarele unor unități de cercetare sau de conservare *ex situ*.
- (37) Deoarece obiectivele prezentului regulament, și anume prevenirea, minimizarea și atenuarea efectelor dăunătoare asupra biodiversității ale introducerii și răspândirii pe teritoriul Uniunii a speciilor alogene invazive, nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre, dar, având în vedere amploarea și efectele acestuia, pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității astfel cum este definit la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității astfel cum este definit la articolul menționat, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivelor menționate.
- (38) Statele membre ar trebui să poată menține sau adopta norme privind speciile alogene invazive de interes pentru Uniune care să fie mai stricte decât cele prevăzute în prezentul regulament și să aplice speciilor alogene invazive de interes pentru statul membru în cauză dispoziții precum cele care figurează în prezentul regulament pentru specii alogene invazive de interes pentru Uniune. Respectivele măsuri ar trebui să fie compatibile cu TFUE și să fie notificate Comisiei în conformitate cu dreptul Uniunii,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

CAPITOLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1

Obiect

Prezentul regulament stabilește normele privind prevenirea, minimizarea și atenuarea efectelor dăunătoare asupra biodiversității ale introducerii și răspândirii pe teritoriul Uniunii, atât intenționate, cât și neintenționate, a speciilor alogene invazive.

Articolul 2

Domeniu de aplicare

- (1) Prezentul regulament se aplică tuturor speciilor alogene invazive.
- (2) Prezentul regulament nu se aplică:
- (a) speciilor care își schimbă aria naturală de răspândire fără intervenție umană, ca răspuns la schimbarea condițiilor ecologice și la schimbările climatice;
- (b) organismelor modificate genetic, astfel cum sunt definite la articolul 2 punctul 2 din Directiva 2001/18/CE;

- (c) agenților patogeni care provoacă boli ale animalelor; în înțelesul prezentului regulament, boală a animalelor înseamnă apariția unor infecții și infestări la animale din cauza unui sau mai multor agenți patogeni transmisibili la animale sau la oameni;
- (d) organismelor dăunătoare enumerate în anexa I sau în anexa II la Directiva 2000/29/CE și organismelor dăunătoare pentru care s-au adoptat măsuri în conformitate cu articolul 16 alineatul (3) din directiva respectivă;
- (e) speciilor enumerate în anexa IV la Regulamentul (CE) nr. 708/2007, atunci când acestea sunt utilizate în acvacultură;
- (f) microorganismelor produse sau importate pentru a fi utilizate în produse de protecție a plantelor deja autorizate sau care sunt în curs de evaluare în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1107/2009; sau
- (g) microorganismelor produse sau importate pentru a fi utilizate în produse biocide deja autorizate sau care sunt în curs de evaluare în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 528/2012.

Articolul 3

Definiții

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

1. „specie alogenă” înseamnă orice exemplar viu dintr-o specie, subspecie sau taxon inferior de animale, plante, ciuperci sau microorganisme introdus în afara ariei sale naturale de răspândire; aceasta include orice parte, gameți, semințe, ouă sau propagule ale acestor specii, precum și orice hibridi, soiuri sau rase care ar putea supraviețui și s-ar putea reproduce ulterior;
2. „specie alogenă invazivă” înseamnă o specie alogenă despre a cărei introducere sau răspândire s-a constatat că amenință sau are un efect dăunător asupra biodiversității și a serviciilor ecosistemice aferente;
3. „specie alogenă invazivă de interes pentru Uniune” înseamnă o specie alogenă invazivă al cărei efect dăunător a fost considerat ca necesitând desfășurarea unei acțiuni concertate la nivelul Uniunii în temeiul articolului 4 alineatul (3);
4. „specie alogenă invazivă de interes pentru un stat membru” înseamnă o specie alogenă invazivă, alta decât speciile alogene invazive de interes pentru Uniune, pentru care un stat membru consideră, pe baza dovezilor științifice, că efectul dăunător al eliberării și răspândirii, chiar dacă nu este stabilit cu certitudine, este important pentru teritoriul său sau pentru o parte a acestuia și impune adoptarea de măsuri la nivelul statului membru respectiv;
5. „biodiversitate” înseamnă variabilitatea organismelor vii provenind din toate sursele, inclusiv ecosistemele terestre, marine și alte ecosisteme acvatice, precum și complexele ecologice din care acestea fac parte; biodiversitatea include diversitatea în cadrul speciilor, între specii și a ecosistemelor;
6. „servicii ecosistemice” înseamnă contribuțiile directe și indirecte ale ecosistemelor la bunăstarea umană;
7. „introducere” înseamnă deplasarea unei specii în afara ariei sale naturale de răspândire, ca urmare a intervenției umane;
8. „cercetare” înseamnă o activitate descriptivă sau experimentală, efectuată în condiții reglementate, în vederea obținerii de noi cunoștințe științifice sau a dezvoltării de produse noi, inclusiv fazele inițiale de identificare, caracterizare și izolare a caracteristicilor genetice, altele decât acele caracteristici care determină caracterul invaziv al unei specii, ale speciilor alogene invazive, numai în măsura în care acestea sunt esențiale pentru a permite dezvoltarea caracteristicilor respective la speciile noninvazive;
9. „spațiu izolat” înseamnă păstrarea unui organism în instalații închise din care evadarea sau răspândirea nu este posibilă;
10. „conservare *ex situ*” înseamnă conservarea componentelor diversității biologice în afara habitatelor naturale ale acestora;
11. „căi de introducere” înseamnă rutele și mecanismele de introducere și răspândire a speciilor alogene invazive;
12. „depistare precoce” înseamnă confirmarea prezenței unui exemplar sau a unor exemplare ale unei specii alogene invazive în mediu înainte de răspândirea acestora la scară largă;
13. „eradicare” înseamnă eliminarea completă și permanentă a unei populații de specii alogene invazive prin mijloace letale sau neletale;

14. „control al populației” înseamnă orice acțiune letală sau neletală aplicată în cazul unei populații a unei specii alogene invazive, cu minimizarea, în același timp, a impactului asupra speciilor nevizate și asupra habitatelor acestora, cu scopul de a menține numărul exemplarelor cât mai redus posibil, astfel încât, chiar dacă nu este posibilă eradicarea speciei, capacitatea invazivă și efectele dăunătoare ale acesteia asupra biodiversității, asupra serviciilor ecosistemice aferente, asupra sănătății umane sau a economiei să fie minimizezate;
15. „izolare” înseamnă orice acțiune care vizează crearea de bariere care să minimizeze riscul ca o populație a unei specii alogene invazive să se disperseze și să se răspândească dincolo de zona invadată;
16. „răspândită la scară largă” înseamnă o specie alogenă invazivă a cărei populație a depășit faza de naturalizare, în care o populație este autonomă, și s-a răspândit pentru a coloniza o mare parte a unei potențiale arii de răspândire în care poate supraviețui și se poate reproduce;
17. „gestionare” înseamnă orice acțiune letală sau neletală care vizează eradicarea, controlul populației sau izolarea unei populații a unei specii alogene invazive, cu minimizarea, în același timp, a impactului asupra speciilor nevizate și asupra habitatelor acestora.

Articolul 4

Lista speciilor alogene invazive de interes pentru Uniune

- (1) Comisia adoptă, prin acte de punere în aplicare, o listă de specii alogene invazive de interes pentru Uniune („lista Uniunii”) pe baza criteriilor stabilite la alineatul (3) de la prezentul articol. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 27 alineatul (2). Proiectele de acte de punere în aplicare se transmit comitetului menționat la articolul 27 alineatul (1) până la 2 ianuarie 2016.
- (2) Comisia realizează o reexaminare cuprinzătoare a listei Uniunii cel puțin o dată la șase ani și, între timp, o actualizează, după caz, în conformitate cu procedura menționată la alineatul (1), prin:
  - (a) adăugarea de noi specii alogene invazive;
  - (b) eliminarea de pe listă a speciilor enumerate, în cazul în care nu mai îndeplinesc unul sau mai multe dintre criteriile prevăzute la alineatul (3).
- (3) Speciile alogene invazive sunt incluse pe lista Uniunii numai dacă îndeplinesc toate criteriile următoare:
  - (a) se constată, pe baza dovezilor științifice disponibile, că sunt alogene pentru teritoriul Uniunii, cu excepția regiunilor ultraperiferice;
  - (b) se constată, pe baza dovezilor științifice disponibile, că sunt capabile să creeze o populație viabilă și să se răspândească în mediul înconjurător în condițiile actuale și în condiții previzibile de schimbare climatică într-o regiune biogeografică partajată de mai mult de două state membre sau într-o subregiune marină, cu excepția regiunilor ultraperiferice ale acestora;
  - (c) pe baza dovezilor științifice disponibile, este probabil să aibă un efect dăunător semnificativ asupra biodiversității sau asupra serviciilor ecosistemice aferente și pot avea, de asemenea, un efect dăunător asupra sănătății umane sau a economiei;
  - (d) pe baza unei evaluări a riscurilor efectuată în temeiul articolului 5 alineatul (1), se demonstrează că este necesară o acțiune concertată la nivelul Uniunii pentru a preveni introducerea, stabilirea sau răspândirea acestora;
  - (e) este probabil că includerea pe lista Uniunii va preveni efectiv, va minimiza sau va atenua efectele lor dăunătoare.
- (4) Statele membre pot prezenta Comisiei cereri de includere a speciilor alogene invazive pe lista Uniunii. Cererile respective includ toate elementele următoare:
  - (a) denumirea speciei;
  - (b) o evaluare a riscurilor efectuată în conformitate cu articolul 5 alineatul (1);
  - (c) dovezi privind îndeplinirea criteriilor care figurează la alineatul (3) de la prezentul articol.

(5) Lista Uniunii face trimitere, după caz, la bunurile cu care speciile alogene invazive sunt, în general, asociate și la codurile acestora din Nomenclatura combinată în conformitate cu Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului⁽¹⁾, indicând categoriile de bunuri care fac obiectul controalelor oficiale în temeiul articolului 15 din prezentul regulament.

(6) La adoptarea sau actualizarea listei Uniunii, Comisia aplică criteriile prevăzute la alineatul (3) cu luarea în considerare în mod corespunzător a costului de punere în aplicare pentru statele membre, a costului lipsei de acțiune, a rentabilității și a aspectelor de ordin socioeconomic. Lista Uniunii include ca prioritate acele specii alogene invazive care:

(a) nu sunt încă prezente în Uniune sau se află într-un stadiu incipient de invazie și este cel mai probabil să aibă efecte dăunătoare importante;

(b) sunt deja stabilite în Uniune și au efectele dăunătoare cele mai importante.

(7) Atunci când propune lista Uniunii, Comisia justifică, de asemenea, că obiectivele prezentului regulament se îndeplinesc mai bine prin măsuri la nivelul Uniunii.

Articolul 5

Evaluarea riscurilor

(1) În scopul articolului 4, se efectuează o evaluare a riscurilor în legătură cu întreaga gamă, actuală și potențială, de specii alogene invazive, având în vedere următoarele elemente:

(a) o descriere a speciei cu identitatea taxonomică, istoricul, aria naturală și aria potențială de răspândire a acesteia;

(b) o descriere a modalităților și a dinamicii de reproducere și de răspândire a speciei, inclusiv o evaluare a existenței condițiilor de mediu necesare pentru reproducerea și răspândirea acesteia;

(c) o descriere a potențialelor căi de introducere și de răspândire a speciei, atât în mod intenționat, cât și neintenționat, inclusiv, dacă este cazul, mărfurile cu care specia este asociată în general;

(d) o evaluare aprofundată a riscului de introducere, de stabilire și de răspândire a speciei în regiunile biogeografice relevante în condițiile actuale și în condițiile schimbărilor climatice previzibile;

(e) o descriere a nivelului actual de răspândire a speciei, precizându-se inclusiv dacă specia este deja prezentă în Uniune sau în țările învecinate, precum și o anticipare a potențialei răspândiri viitoare;

(f) o descriere a efectului dăunător asupra biodiversității și a serviciilor ecosistemice aferente, inclusiv asupra speciilor indigene, a siturilor protejate, a habitatelor pe cale de dispariție, precum și asupra sănătății umane, a siguranței și a economiei, inclusiv o evaluare a efectelor viitoare potențiale, ținând cont de cunoștințele științifice disponibile;

(g) o evaluare a costurilor potențiale ale pagubelor;

(h) o descriere a utilizărilor cunoscute pentru specia respectivă și a beneficiilor sociale și economice care decurg din aceste utilizări.

(2) Atunci când propune specii pentru includerea pe listă ca specii alogene invazive de interes pentru Uniune, Comisia efectuează evaluarea riscurilor menționată la alineatul (1).

Ori de câte ori un stat membru prezintă o cerere de includere a unei specii pe lista Uniunii, statul membru respectiv este răspunzător pentru efectuarea evaluării riscurilor menționată la alineatul (1). Dacă este necesar, Comisia poate asista statele membre la efectuarea acestor evaluări ale riscurilor în măsura în care aceasta se referă la dimensiunea lor europeană.

(3) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul 29, pentru a preciza mai în detaliu tipul de dovezi acceptabile în înțelesul articolului 4 alineatul (3) litera (b) și furnizează o descriere detaliată a aplicării alineatului (1) literele (a)-(h) de la prezentul articol. Descrierea detaliată include metodologia care trebuie aplicată în cadrul evaluărilor riscurilor, luându-se în considerare standardele naționale și internaționale relevante, precum și necesitatea de a acorda prioritate măsurilor împotriva speciilor alogene invazive asociate cu sau care au potențialul de a provoca un efect dăunător important asupra biodiversității sau asupra serviciilor ecosistemice aferente, precum și asupra sănătății umane sau a economiei, un astfel de efect dăunător fiind considerat factor agravant. Este deosebit de important ca, înainte de adoptarea acestor acte delegate, Comisia să își urmeze practica uzuală și să organizeze consultări cu experți, inclusiv experți ai statelor membre.

⁽¹⁾ Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful vamal comun (JO L 256, 7.9.1987, p. 1).

*Articolul 6***Dispoziții aplicabile regiunilor ultraperiferice**

- (1) Speciile alogene invazive de interes pentru Uniune nu fac obiectul articolului 7 sau al articolelor 13-20 în regiunile ultraperiferice.
- (2) Până la 2 ianuarie 2017, fiecare stat membru care are regiuni ultraperiferice adoptă, pentru fiecare dintre acele regiuni, o listă a speciilor alogene invazive de interes, în consultare cu regiunile respective.
- (3) În ceea ce privește speciile alogene invazive incluse pe listele menționate la alineatul (2) de la prezentul articol, statele membre pot, în cadrul respectivelor regiuni ultraperiferice, să aplice măsurile prevăzute la articolele 7-9, 13-17, 19 și 20, după caz. Respectivul măsurii sunt compatibile cu TFUE și se notifică Comisiei în conformitate cu dreptul Uniunii.
- (4) Statele membre notifică imediat Comisiei listele menționate la alineatul (2) și orice actualizare a listelor respective și informează celelalte state membre în acest sens.

CAPITOLUL II

PREVENIRE*Articolul 7***Restricții**

- (1) Speciile alogene invazive de interes pentru Uniune nu trebuie, în mod intenționat:
  - (a) să fie aduse pe teritoriul Uniunii, inclusiv în tranzit sub supraveghere vamală;
  - (b) să fie ținute, inclusiv în spații izolate;
  - (c) să fie crescute în scopul înmulțirii, inclusiv în spații izolate;
  - (d) să fie transportate către, dinspre sau în interiorul Uniunii, cu excepția transportului de specii către instalații în contextul eradicării;
  - (e) să fie introduse pe piață;
  - (f) să fie utilizate sau să facă obiectul unor schimburi;
  - (g) să aibă posibilitatea de a se reproduce, de a crește sau de a fi cultivate, inclusiv în spații izolate; sau
  - (h) să fie eliberate în mediu.
- (2) Statele membre iau toate măsurile necesare pentru a preveni introducerea sau răspândirea neintenționată, inclusiv, după caz, prin neglijență gravă, a speciilor alogene invazive de interes pentru Uniune.

*Articolul 8***Autorizații**

- (1) Prin derogare de la restricțiile prevăzute la articolul 7 alineatul (1) literele (a), (b), (c), (d), (f) și (g), și sub rezerva alineatului (2) de la prezentul articol, statele membre instituie un sistem de autorizații care să permită unităților să efectueze cercetări sau conservare *ex situ* în ceea ce privește speciile alogene invazive de interes pentru Uniune. Atunci când utilizarea de produse derivate din specii alogene invazive de interes pentru Uniune este inevitabilă în beneficiul sănătății umane, statele membre pot, de asemenea, să includă în cadrul sistemului de autorizații producția științifică și utilizarea medicinală ulterioară.
- (2) Statele membre își împuternicesc autoritățile competente să emită autorizațiile prevăzute la alineatul (1) pentru activitățile desfășurate în condiții de izolare care îndeplinesc toate condițiile următoare:
  - (a) speciile alogene invazive de interes pentru Uniune sunt ținute și manipulate în spații izolate în conformitate cu alineatul (3);
  - (b) activitatea se realizează cu personal calificat în mod corespunzător, conform prevederilor autorităților competente;
  - (c) transportul către și de la spațiile izolate se efectuează în condiții care nu permit evadarea speciilor alogene invazive, astfel cum prevede autorizația;

- (d) în cazul speciilor alogene invazive de interes pentru Uniune care sunt animale, acestea sunt marcate sau sunt identificate efectiv într-un alt fel, după caz, utilizând metode care nu cauzează durere, stres sau suferință ce pot fi prevenite;
- (e) riscul de evadare, de răspândire sau de evacuare este gestionat în mod eficace, ținând cont de identitatea, biologia și mijloacele de dispersie a speciilor, de activitatea și de spațiile izolate avute în vedere, de interacțiunea cu mediul și de alți factori relevanți;
- (f) solicitantul a prevăzut un sistem de supraveghere permanentă și a întocmit un plan pentru situații de urgență, inclusiv un plan de eradicare, pentru gestionarea unei potențiale situații de evadare sau de răspândire. Planul pentru situații de urgență se aprobă de către autoritatea competentă. În cazul în care are loc o evadare sau o răspândire, planul pentru situații de urgență se pune în aplicare imediat, iar autorizația se poate retrage, temporar sau permanent.

Autorizația menționată la alineatul (1) se limitează la un număr de specii alogene invazive și exemplare care nu depășește capacitatea spațiilor izolate. Autorizația include restricțiile necesare reducerii riscului de evadare sau de răspândire a speciei în cauză. Autorizația însoțește permanent speciile alogene invazive vizate, pe parcursul păstrării, introducerii sau transportării speciilor respective pe teritoriul Uniunii.

- (3) Se consideră că exemplarele sunt ținute în spații izolate dacă se îndeplinesc următoarele condiții:
  - (a) exemplarele sunt izolate fizic, fără a avea posibilitatea de a evada, de a se răspândi sau de a fi evacuate de către persoane neautorizate din spațiile în care sunt ținute;
  - (b) procedurile de curățenie, gestionare a deșeurilor și întreținere garantează că niciun exemplar sau părți reproducătoare nu pot evada, nu se pot răspândi sau nu pot fi evacuate de către persoane neautorizate;
  - (c) evacuarea exemplarelor din spațiile în care sunt ținute, eliminarea, distrugerea ori eutanasierea selectivă a acestora se efectuează astfel încât să se excludă propagarea sau reproducerea în afara spațiilor în care sunt ținute.
- (4) Atunci când cere eliberarea unei autorizații, solicitantul furnizează toate dovezile necesare pentru a permite autorității competente să evalueze dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alineatele (2) și (3).
- (5) Statele membre își împuternicesc autoritățile competente să retragă autorizația în orice moment, temporar sau permanent, în cazul apariției unor evenimente neprevăzute cu efecte dăunătoare asupra biodiversității sau a serviciilor ecosistemice aferente. Orice retragere a unei autorizații se motivează pe baze științifice, iar în cazul în care informațiile științifice nu sunt suficiente, în temeiul principiului precauției și acordând atenție în mod corespunzător normelor administrative naționale.
- (6) Comisia adoptă, prin acte de punere în aplicare, formatul documentului care servește drept dovadă a eliberării autorizației de către autoritățile competente ale unui stat membru. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 27 alineatul (2). Statele membre utilizează formatul respectiv pentru un document de însoțire a autorizației.
- (7) Pentru toate autorizațiile emise în conformitate cu alineatul (1) de la prezentul articol, statele membre publică online, fără întârziere, cel puțin următoarele:
  - (a) denumirile științifice și comune ale speciilor alogene invazive de interes pentru Uniune pentru care s-a eliberat autorizația;
  - (b) numărul sau volumul exemplarelor în cauză;
  - (c) scopul în care a fost eliberată autorizația; și
  - (d) codurile din Nomenclatura combinată, astfel cum sunt prevăzute în Regulamentul (CEE) nr. 2658/87.
- (8) Statele membre se asigură că autoritățile lor competente efectuează inspecții cu scopul de a se asigura că unitățile respectă condițiile care figurează în autorizațiile eliberate.

Articolul 9

Autorizări

- (1) În cazuri excepționale, din motive de interes public incontestabil, inclusiv de natură socială sau economică, statele membre pot elibera autorizații unităților pentru a efectua alte activități decât cele prevăzute la articolul 8 alineatul (1) cu condiția autorizării din partea Comisiei, în conformitate cu procedura prevăzută la prezentul articol și în condițiile prevăzute la articolul 8 alineatele (2) și (3).
- (2) Comisia înființează și gestionează un sistem de autorizare electronică și decide cu privire la cererile de autorizare în termen de 60 de zile de la primirea cererii.
- (3) Statele membre prezintă cererile de autorizare prin intermediul sistemului menționat la alineatul (2).

- (4) Cererea de autorizare include următoarele elemente:
- (a) informații privind unitatea sau grupurile de unități, inclusiv denumirea și adresa acestora;
  - (b) denumirile științifice și comune ale speciilor alogene invazive de interes pentru Uniune pentru care se cere autorizarea;
  - (c) codurile din Nomenclatura combinată, astfel cum sunt prevăzute în Regulamentul (CEE) nr. 2658/87;
  - (d) numărul sau volumul exemplarelor în cauză;
  - (e) motivele autorizării solicitate;
  - (f) o descriere detaliată a măsurilor avute în vedere pentru asigurarea imposibilității evadării sau răspândirii din instalațiile aferente spațiilor izolate în care urmează să fie ținută și manipulată specia alogenă invazivă de interes pentru Uniune, precum și a măsurilor prin care se asigură faptul că orice transport al speciei care poate fi necesar se efectuează în condiții care exclud evadarea;
  - (g) o evaluare a riscurilor de evadare a speciilor alogene invazive de interes pentru Uniune pentru care se solicită autorizarea, însoțită de o descriere a măsurilor de atenuare a riscurilor care urmează a fi puse în aplicare;
  - (h) o descriere a sistemului de supraveghere planificat și a planului pentru situații de urgență elaborat pentru a face față unei eventuale evadări sau răspândiri, inclusiv un plan de eradicare, după caz;
  - (i) o descriere a legislației naționale relevante care se aplică acestor unități.
- (5) Autorizările acordate de Comisie se notifică autorității competente a statului membru în cauză. O autorizare este acordată pentru o anumită unitate, indiferent de procedura de solicitare urmată în conformitate cu alineatul (4) litera (a), include informațiile menționate la alineatul (4) și specifică durata pentru care este acordată. O autorizare include, de asemenea, dispoziții cu privire la aprovizionarea unității cu exemplare suplimentare sau de înlocuire pentru utilizarea în activitatea pentru care se cere autorizarea respectivă.
- (6) În urma autorizării de către Comisie, autoritatea competentă poate emite autorizația menționată la alineatul (1) de la prezentul articol în conformitate cu articolul 8 alineatele (4)-(8). Autorizațiile includ toate dispozițiile specificate în autorizarea acordată de Comisie.
- (7) Comisia respinge o cerere de autorizare în cazul în care nu se respectă oricare dintre obligațiile relevante prevăzute în prezentul regulament.
- (8) Comisia informează statul membru în cauză, cât mai curând posibil, în legătură cu orice respingere a unei cereri în temeiul alineatului (7) și specifică motivul respingerii.

Articolul 10

Măsuri de urgență

- (1) În cazul în care un stat membru deține dovezi privind prezența sau riscul iminent de introducere pe teritoriul său a unei specii alogene invazive care nu este inclusă pe lista Uniunii, dar în cazul căreia autoritățile competente au identificat, pe baza unor dovezi științifice preliminare, probabilitatea ca aceasta să îndeplinească criteriile prevăzute la articolul 4 alineatul (3), statul membru respectiv poate lua imediat măsuri de urgență constând în oricare dintre restricțiile prevăzute la articolul 7 alineatul (1).
- (2) Statul membru care ia măsuri de urgență pe propriul teritoriu național, care includ aplicarea articolului 7 alineatul (1) literele (a), (d) sau (e), notifică de urgență Comisiei și tuturor celorlalte state membre măsurile luate și dovezile care justifică măsurile respective.
- (3) Statul membru în cauză efectuează fără întârziere o evaluare a riscurilor în temeiul articolului 5 în cazul speciei alogene invazive care face obiectul măsurilor de urgență, luând în considerare informațiile științifice și tehnice disponibile și, în orice caz, în termen de 24 de luni de la data adoptării deciziei de aplicare a măsurilor de urgență, cu scopul de a include specia vizată pe lista Uniunii.
- (4) În cazul în care Comisia primește notificarea menționată la alineatul (2) de la prezentul articol sau deține alte dovezi privind prezența sau riscul iminent de introducere în Uniune a unei specii alogene invazive care nu este inclusă pe lista Uniunii, dar care este probabil să îndeplinească criteriile prevăzute la articolul 4 alineatul (3), aceasta, prin acte de punere în aplicare, conchide pe baza unor dovezi științifice preliminare dacă este probabil ca specia în cauză să îndeplinească criteriile respective și adoptă măsuri de urgență pentru Uniune constând în oricare dintre restricțiile prevăzute la articolul 7 alineatul (1), pe o perioadă limitată de timp, în funcție de riscurile prezentate de specia respectivă, în cazul în care a ajuns la concluzia că este probabil ca criteriile prevăzute la articolul 4 alineatul (3) să fie îndeplinite. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 27 alineatul (2).

(5) În cazul în care Comisia adoptă un act de punere în aplicare menționat la alineatul (4), statele membre abrogă sau modifică, după caz, orice măsuri de urgență pe care le-au adoptat.

(6) De asemenea, statele membre abrogă sau modifică măsurile de urgență adoptate, în cazul în care Comisia include specia alogenă invazivă pe lista Uniunii.

(7) Atunci când, în urma evaluării riscurilor, efectuată în conformitate cu alineatul (3) de la prezentul articol, Comisia nu include specia alogenă invazivă pe lista Uniunii, statele membre abrogă măsurile de urgență adoptate pe cont propriu în temeiul alineatului (1) de la prezentul articol și pot include specia respectivă pe o listă națională a speciilor alogene invazive de interes pentru statul membru, în temeiul articolului 12 alineatul (1), luând în considerare cooperarea regională consolidată în conformitate cu articolul 11.

Articolul 11

Specii alogene invazive de interes regional și specii indigene pentru Uniune

(1) Statele membre pot identifica, din listele lor naționale de specii alogene invazive de interes pentru fiecare dintre ele, întocmite în conformitate cu articolul 12, specii indigene sau alogene pentru Uniune care necesită o cooperare regională consolidată.

(2) La cererea statelor membre implicate, Comisia acționează pentru a facilita cooperarea și coordonarea între acele state membre implicate, în conformitate cu articolul 22 alineatul (1). În cazul în care este necesar, pe baza efectelor anumitor specii alogene invazive asupra biodiversității și a serviciilor ecosistemice aferente, precum și asupra sănătății umane și a economiei și cu condiția ca acest lucru să fie temeinic justificat printr-o analiză cuprinzătoare a justificării unei cooperări regionale consolidate efectuată de către statele membre solicitante, Comisia poate solicita, prin acte de punere în aplicare, ca statele membre în cauză să aplice, *mutatis mutandis*, pe teritoriul lor sau pe o parte a acestuia, articolele 13, 14 și 16, articolul 17, fără a aduce atingere articolului 18, precum și articolele 19 și 20, după caz. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 27 alineatul (2).

(3) Speciile alogene invazive de interes regional care sunt indigene pentru un stat membru nu fac obiectul dispozițiilor de la articolele 13, 14, 16, 17, 19, 20 și 24 pe teritoriul statului membru respectiv. Statele membre în care aceste specii sunt indigene cooperează cu statele membre în cauză pentru evaluarea căilor de introducere în conformitate cu articolul 13 și, după consultarea celorlalte state membre, pot adopta măsuri corespunzătoare pentru a evita răspândirea în continuare a acestor specii în conformitate cu procedura menționată la articolul 22 alineatul (1).

Articolul 12

Specii alogene invazive de interes pentru statul membru

(1) Statele membre pot stabili o listă națională a speciilor alogene invazive de interes pentru un stat membru. Pentru aceste specii alogene invazive, statele membre pot aplica pe teritoriile lor măsuri similare celor prevăzute la articolele 7, 8, 13-17, 19 și 20, după caz. Respectivile măsuri sunt compatibile cu TFUE și se notifică Comisiei în conformitate cu dreptul Uniunii.

(2) Statele membre informează Comisia și celelalte state membre cu privire la speciile pe care le consideră ca fiind specii alogene invazive de interes pentru un stat membru și cu privire la măsurile aplicate în conformitate cu alineatul (1).

Articolul 13

Planuri de acțiune privind căile de introducere a speciilor alogene invazive

(1) Statele membre efectuează, în termen de 18 luni de la adoptarea listei Uniunii, o analiză cuprinzătoare a căilor de introducere și răspândire neintenționate a speciilor alogene invazive de interes pentru Uniune, cel puțin pe teritoriul lor, precum și în apele lor marine, astfel cum sunt definite la articolul 3 punctul 1 din Directiva 2008/56/CE, și identifică acele căi de introducere care necesită acțiuni prioritare („căi de introducere prioritare”) din cauza volumului speciilor sau a daunelor potențiale provocate de speciile care sunt introduse în Uniune pe acele căi.

(2) În termen de trei ani de la adoptarea listei Uniunii, fiecare stat membru stabilește și pune în aplicare un plan unic de acțiune sau un set de planuri de acțiune pentru abordarea căilor de introducere prioritare identificate în temeiul alineatului (1). Planurile de acțiune includ calendare de acțiune și descriu măsurile care urmează să fie adoptate și, după caz, acțiunile voluntare și codurile de bune practici, pentru a aborda căile de introducere prioritare și pentru a preveni introducerea și răspândirea neintenționate a speciilor alogene invazive în Uniune sau pe cuprinsul acesteia.

(3) Statele membre asigură coordonarea cu scopul de a stabili un plan unic de acțiune sau un set de planuri de acțiune coordonate la nivelul regional adecvat în conformitate cu articolul 22 alineatul (1). În cazul în care nu sunt stabilite astfel de planuri de acțiune regionale, statele membre stabilesc și pun în aplicare planuri de acțiune pentru teritoriul lor, pe cât posibil coordonate la nivelul regional adecvat.

(4) Planurile de acțiune menționate la alineatul (2) de la prezentul articol includ, în special, măsuri bazate pe o analiză a costurilor și beneficiilor, în vederea:

- (a) sensibilizării;
  - (b) minimizării contaminării bunurilor, mărfurilor, vehiculelor și echipamentelor, cu exemplare din specii alogene invazive, inclusiv măsuri de combatere a transportului de specii alogene invazive din țări terțe;
  - (c) asigurării efectuării de controale corespunzătoare la frontierele Uniunii, altele decât controalele oficiale în temeiul articolului 15.
- (5) Planurile de acțiune stabilite în conformitate cu alineatul (2) se transmit Comisiei fără întârziere. Statele membre își reexaminează planurile de acțiune și le transmit Comisiei cel puțin la fiecare șase ani.

CAPITOLUL III

DEPISTARE TIMPURIE ȘI ERADICARE RAPIDĂ

Articolul 14

Sistemul de supraveghere

(1) În termen de 18 luni de la adoptarea listei Uniunii, statele membre instituie sau includ în sistemul lor existent un sistem de supraveghere a speciilor alogene invazive de interes pentru Uniune care colectează și înregistrează date privind apariția în mediu a speciilor alogene invazive prin sondaj, monitorizare sau alte proceduri pentru a preveni răspândirea speciilor alogene invazive către sau în Uniune.

(2) Sistemul de supraveghere menționat la alineatul (1) de la prezentul articol:

- (a) acoperă teritoriul statelor membre, inclusiv apele teritoriale marine, în vederea determinării prezenței și a nivelului de răspândire a unor specii alogene invazive noi de interes pentru Uniune, precum și a unor astfel de specii stabilite deja;
- (b) este suficient de dinamic pentru a depista rapid apariția în mediul de pe teritoriul sau dintr-o parte a teritoriului unui stat membru a oricărei specii alogene invazive de interes pentru Uniune, a cărei prezență nu a fost cunoscută anterior;
- (c) se bazează pe, este compatibil cu, și evită duplicarea dispozițiilor relevante de evaluare și de monitorizare prevăzute în dreptul Uniunii sau în temeiul acordurilor internaționale și utilizează informații furnizate de sistemele existente de supraveghere și monitorizare stabilite la articolul 11 din Directiva 92/43/CEE, la articolul 8 din Directiva 2000/60/CE și la articolul 11 din Directiva 2008/56/CE;
- (d) ține seama de efectele și de caracteristicile transfrontaliere relevante, în măsura în care este posibil.

Articolul 15

Controale oficiale

(1) Până la 2 ianuarie 2016, statele membre dețin structuri deplin funcționale pentru efectuarea controalelor oficiale necesare pentru prevenirea introducerii intenționate în Uniune a unor specii alogene invazive de interes pentru Uniune. Aceste controale oficiale se aplică categoriilor de bunuri care se încadrează la codurile din Nomenclatura combinată la care se face trimitere în lista Uniunii, în temeiul articolului 4 alineatul (5).

(2) Autoritățile competente efectuează controalele corespunzătoare bazate pe analiza riscurilor asupra bunurilor menționate la alineatul (1) de la prezentul articol, verificând că acestea:

- (a) nu sunt incluse pe lista Uniunii; sau
- (b) sunt acoperite de o autorizație valabilă astfel cum este menționată la articolul 8.

(3) Controalele menționate la alineatul (2) de la prezentul articol, care constau în controlul documentelor, al identităților și, după caz, controale fizice, au loc în cazul în care bunurile menționate la alineatul (1) de la prezentul articol sunt aduse în Uniune. În cazul în care legislația Uniunii privind controalele oficiale prevede deja, pentru categoriile de bunuri menționate la alineatul (1) de la prezentul articol, controale oficiale specifice la entitățile de control la frontieră, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 882/2004 și cu Directivele 91/496/CEE și 97/78/CE sau la punctele de intrare în conformitate cu Directiva 2000/29/CE, statele membre conferă responsabilitatea efectuării controalelor menționate la alineatul (2) de la prezentul articol autorităților competente însărcinate cu controalele respective, în conformitate cu articolul 4 din Regulamentul (CE) nr. 882/2004 sau cu articolul 2 alineatul (1) litera (g) din Directiva 2000/29/CE.

(4) Manipularea în zone libere sau antrepozite libere și încadrarea bunurilor menționate la alineatul (1) în regimul vamal de punere în liberă circulație, de tranzit, de antrepozit vamal, de perfecționare activă, de transformare sub control vamal și de admitere temporară fac obiectul prezentării la autoritățile vamale:

- (a) a documentului de intrare relevant, completat corespunzător de către autoritățile competente menționate la alineatul (3) de la prezentul articol, care să ateste îndeplinirea condițiilor menționate la alineatul (2) de la prezentul articol, în cazul în care controalele s-au efectuat la entitățile de control la frontieră, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 882/2004 și cu Directivele 91/496/CEE și 97/78/CE sau la punctele de intrare în conformitate cu articolul 2 alineatul (1) litera (j) din Directiva 2000/29/CE. Se aplică regimul vamal indicat în documentul respectiv; sau
- (b) atunci când bunurile nu fac obiectul controalelor oficiale în conformitate cu legislația Uniunii, a altor documente justificative care să indice efectuarea controalelor cu rezultate satisfăcătoare și a documentului de intrare aferent.

Aceste documente pot fi prezentate și în format electronic.

(5) În cazul în care controalele stabilesc neconformitatea cu prezentul regulament:

- (a) autoritățile vamale suspendă includerea într-un regim vamal sau rețin bunurile;
- (b) autoritățile competente menționate la alineatul (3) rețin bunurile.

În cazul reținerii, bunurile se încredințează autorității competente responsabile de punerea în aplicare a prezentului regulament. Autoritatea respectivă acționează în conformitate cu legislația națională. Statele membre pot delega funcții specifice altor autorități.

(6) Costurile suportate pe durata verificării și cele care decurg din neconformitate se impută persoanei fizice sau juridice din cadrul Uniunii care a adus bunurile în Uniune, cu excepția cazului în care statul membru în cauză stabilește altfel.

(7) Statele membre pun în aplicare o serie de proceduri pentru a asigura schimbul de informații relevante, precum și coordonarea și cooperarea eficiente și eficace între toate autoritățile implicate, în vederea efectuării verificării menționate la alineatul (2).

(8) Pe baza celor mai bune practici, Comisia, împreună cu toate statele membre, elaborează orientări și programe de formare pentru a facilita identificarea și detectarea speciilor alogene invazive de interes pentru Uniune și efectuarea de controale eficiente și eficace.

(9) În cazul în care s-au emis autorizații în conformitate cu articolul 8, în declarația vamală sau în notificările relevante către entitatea de control la frontieră se fac trimiteri la o autorizație valabilă privind bunurile declarate.

Articolul 16

Notificări privind depistarea timpurie

(1) Statele membre utilizează sistemul de supraveghere instituit în conformitate cu articolul 14 și informațiile colectate în cadrul controalelor oficiale prevăzute la articolul 15 pentru a confirma depistarea timpurie a introducerii sau a prezenței unor specii alogene invazive de interes pentru Uniune.

(2) Statele membre notifică fără întârziere, în scris, Comisiei depistarea timpurie a introducerii sau a prezenței unor specii alogene invazive de interes pentru Uniune și informează celelalte state membre în acest sens, în special privind:

- (a) apariția pe teritoriul lor sau pe o parte din acesta a oricărei specii incluse pe lista Uniunii, a cărei prezență a fost necunoscută anterior pe teritoriul sau într-o parte a teritoriului statelor în cauză;
- (b) reapariția pe teritoriul lor sau pe o parte din acesta a oricărei specii incluse pe lista Uniunii după ce s-a raportat că specia respectivă a fost eradicată.

Articolul 17

Eradicare rapidă într-un stadiu timpuriu al invaziei

(1) După depistarea timpurie și în termen de trei luni de la transmiterea notificării privind depistarea timpurie menționată la articolul 16, statele membre aplică măsuri de eradicare și comunică măsurile luate Comisiei, informând, de asemenea, și celelalte state membre.

(2) Atunci când aplică măsuri de eradicare, statele membre se asigură că metodele aplicate sunt eficiente în ceea ce privește eliminarea completă și permanentă a populației speciei alogene invazive în cauză, luând în considerare în mod corespunzător sănătatea umană și mediul, în special speciile nevizate și habitatele acestora, și asigurându-se de faptul că animalele sunt scutite de orice durere, stres sau suferință care pot fi evitate.

(3) Statele membre monitorizează eficacitatea eradicării. Statele membre pot utiliza în acest sens sistemul de supraveghere prevăzut la articolul 14. De asemenea, monitorizarea evaluează impactul asupra speciilor nevizate, după caz.

(4) Statele membre informează Comisia cu privire la eficacitatea măsurilor adoptate și o înștiințează atunci când o populație a unei specii alogene invazive de interes pentru Uniune a fost eradicată. De asemenea, acestea transmit informațiile respective și celorlalte state membre.

Articolul 18

Derogări de la obligația de eradicare rapidă

(1) Pe baza unor dovezi științifice solide, un stat membru poate decide, în termen de două luni de la detectarea unei specii alogene invazive menționate la articolul 16, să nu aplice măsuri de eradicare în cazul în care este îndeplinită cel puțin una dintre următoarele condiții:

- (a) se demonstrează că eradicarea nu este fezabilă din punct de vedere tehnic deoarece metodele de eradicare disponibile nu pot fi aplicate în mediul în care s-a stabilit specia alogenă invazivă;
- (b) o analiză a raportului costuri-beneficii, efectuată pe baza datelor disponibile, demonstrează, cu un grad rezonabil de certitudine, că aceste costuri vor fi extrem de ridicate pe termen lung și disproporționate în comparație cu beneficiile eradicării;
- (c) nu sunt disponibile metode de eradicare, sau sunt disponibile dar au efecte dăunătoare foarte grave asupra sănătății umane, asupra mediului sau asupra altor specii.

Statul membru în cauză notifică în scris decizia sa Comisiei, fără întârziere. Notificarea este însoțită de toate elementele de probă menționate la literele (a), (b) și (c) de la primul paragraf.

(2) Comisia poate decide prin acte de punere în aplicare să respingă decizia notificată în conformitate cu al doilea paragraf de la alineatul (1), atunci când nu se îndeplinesc condițiile stabilite în acesta.

(3) Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 27 alineatul (2). Proiectele de acte de punere în aplicare se transmit comitetului menționat la articolul 27 alineatul (1) în termen de două luni de la data primirii notificării din partea unui stat membru.

(4) Statele membre se asigură că se iau măsuri de izolare pentru a evita răspândirea în continuare a speciilor alogene invazive în alte state membre atunci când nu se aplică măsuri de eradicare în temeiul alineatului (1).

(5) În cazul în care Comisia respinge o decizie notificată în conformitate cu alineatul (1) al doilea paragraf de la prezentul articol, statul membru în cauză aplică măsurile de eradicare menționate la articolul 17 fără întârziere.

(6) În cazul în care Comisia nu respinge o decizie notificată în conformitate cu alineatul (1) al doilea paragraf de la prezentul articol, se aplică măsurile de gestionare menționate la articolul 19 în ceea ce privește specia alogenă invazivă respectivă.

CAPITOLUL IV

GESTIONAREA SPECIILOR ALOGENE INVAZIVE RĂSPÂNDITE LA SCARĂ LARGĂ

Articolul 19

Măsuri de gestionare

(1) În termen de 18 luni de la includerea unei specii alogene invazive pe lista Uniunii, statele membre instituie măsuri eficiente de gestionare a speciilor alogene invazive de interes pentru Uniune despre care statele membre au constatat că sunt răspândite la scară largă pe teritoriul acestora, astfel încât efectele speciilor respective asupra biodiversității, asupra serviciilor ecosistemice aferente și, după caz, asupra sănătății umane sau a economiei să fie minimizate.

Măsurile de gestionare respective sunt proporționale cu efectele asupra mediului și corespunzătoare circumstanțelor specifice ale statelor membre, se bazează pe o analiză a costurilor și beneficiilor și, de asemenea, includ, pe cât este fezabil, măsurile de restaurare menționate la articolul 20. Măsurilor de gestionare li se acordă prioritate pe baza evaluării riscurilor și pe baza rentabilității lor.

(2) Măsurile de gestionare constau în acțiuni fizice, chimice sau biologice letale sau neletale care vizează eradicarea, controlul sau izolarea unei populații aparținând unei specii alogene invazive. Dacă este cazul, măsurile de gestionare includ acțiuni care vizează ecosistemul destinat desființat în vederea creșterii rezistenței acestuia la invaziile actuale și viitoare. Utilizarea comercială a speciilor alogene invazive stabilite deja poate fi permisă temporar ca parte a măsurilor de gestionare destinate eradicării, controlului populației sau izolării acestora, cu justificare strictă și cu condiția să se aplice măsuri de control adecvate pentru a se evita orice răspândire suplimentară.

(3) Atunci când aplică măsuri de gestionare și selectează metode care să fie utilizate, statele membre iau în considerare în mod corespunzător sănătatea umană și mediul, în special speciile nevizate și habitatele acestora, și se asigură că în cazul în care sunt vizate animale, acestea să fie scutite de orice durere, stres sau suferință care pot fi evitate, fără a compromite eficacitatea măsurilor de gestionare.

(4) Sistemul de supraveghere prevăzut la articolul 14 este conceput și utilizat pentru a monitoriza eficacitatea măsurilor de eradicare, control sau izolare a populației în ceea ce privește minimizarea efectelor asupra biodiversității, asupra serviciilor ecosistemice aferente și, după caz, asupra sănătății umane sau a economiei. De asemenea, monitorizarea evaluează efectele asupra speciilor nevizate, după caz.

(5) În cazul în care există un risc semnificativ ca o specie alogenă invazivă de interes pentru Uniune să se răspândească într-un alt stat membru, statele membre în care specia respectivă este prezentă înștiințează imediat celelalte state membre și Comisia. Dacă este cazul, statele membre în cauză stabilesc de comun acord măsuri de gestionare. În cazul în care țările terțe pot fi, de asemenea, afectate de răspândire, statul membru afectat depune toate eforturile pentru a informa țările terțe vizate.

Articolul 20

Restaurarea ecosistemelor deteriorate

(1) Statele membre iau măsuri de restaurare adecvate pentru a sprijini refacerea unui ecosistem care a fost degradat, deteriorat sau distrus de speciile alogene invazive de interes pentru Uniune, cu excepția cazului în care analiza cost-beneficii demonstrează, pe baza datelor disponibile și cu un grad de certitudine satisfăcător, că măsurile respective impun costuri ridicate și disproporționate în raport cu beneficiile restaurării.

(2) Măsurile de restaurare menționate la alineatul (1) includ cel puțin următoarele:

- (a) măsuri de consolidare a capacității unui ecosistem expus la perturbări cauzate de prezența unor specii alogene invazive de interes pentru Uniune de a rezista, de a absorbi, de a se adapta și de a se reface în urma efectelor perturbării;
- (b) măsuri care să susțină prevenirea revenirii invaziei în urma desfășurării unei campanii de eradicare.

CAPITOLUL V

DISPOZIȚII ORIZONTALE

Articolul 21

Recuperarea costurilor

În conformitate cu principiul „poluatorul plătește” și fără a aduce atingere Directivei 2004/35/CE a Parlamentului European și a Consiliului⁽¹⁾, statele membre urmăresc recuperarea costurilor impuse de măsurile necesare pentru a preveni, minimiza sau atenua efectele dăunătoare ale speciilor alogene invazive, inclusiv costurile de mediu și pentru resurse, precum și costurile pentru restaurare.

Articolul 22

Colaborare și coordonare

(1) Atunci când se conformează obligațiilor care le revin în temeiul prezentului regulament, statele membre depun toate eforturile pentru a asigura o coordonare strânsă cu toate statele membre în cauză și, atunci când este fezabil și oportun, utilizează structurile existente care decurg din acordurile regionale sau internaționale. În mod special, statele membre în cauză depun eforturi pentru a asigura coordonarea cu alte state membre cu care împart:

- (a) aceleași subregiuni marine în conformitate cu articolul 4 alineatul (2) din Directiva 2008/56/CE, în ceea ce privește speciile marine;
- (b) aceleași regiuni biogeografică în conformitate cu articolul 1 litera (c) punctul (iii) din Directiva 92/43/CEE, în ceea ce privește speciile non-marine;
- (c) aceleași frontiere;
- (d) același bazin hidrografic în conformitate cu articolul 2 punctul 13 din Directiva 2000/60/CE, în ceea ce privește speciile de apă dulce; sau
- (e) orice alt interes comun.

⁽¹⁾ Directiva 2004/35/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind răspunderea pentru mediul înconjurător în legătură cu prevenirea și repararea daunelor aduse mediului (JO L 143, 30.4.2004, p. 56).

La cererea statelor membre implicate, Comisia intervine pentru a facilita coordonarea.

(2) Atunci când se conformează obligațiilor care le revin în temeiul prezentului regulament, statele membre depun toate eforturile pentru a coopera cu țări terțe, după caz, inclusiv prin utilizarea structurilor existente care decurg din acordurile regionale sau internaționale, în scopul îndeplinirii obiectivelor prezentului regulament.

(3) De asemenea, statele membre pot aplica dispoziții precum cele menționate la alineatul (1) de la prezentul articol pentru a asigura coordonarea și cooperarea cu alte state membre relevante în ceea ce privește speciile alogene invazive de interes pentru statul membru identificate în listele naționale adoptate în conformitate cu articolul 12 alineatul (1). De asemenea, statele membre pot institui mecanisme de cooperare la nivelul adecvat pentru aceste specii alogene invazive. Aceste mecanisme pot include schimbul de informații și date, planuri de acțiune privind căile de introducere și schimbul de bune practici privind gestionarea, controlul și eradicarea speciilor alogene invazive, sisteme de alertă rapidă și programe legate de sensibilizarea publicului sau de educație.

Articolul 23

Norme naționale mai stricte

Statele membre pot menține sau stabili norme naționale mai stricte pentru a preveni introducerea, stabilirea și răspândirea speciilor alogene invazive. Aceste măsuri sunt compatibile cu TFUE și se notifică Comisiei în conformitate cu dreptul Uniunii.

CAPITOLUL VI

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 24

Raportare și reexaminare

(1) Până la 1 iunie 2019 și, ulterior, la fiecare șase ani, statele membre actualizează și transmit Comisiei următoarele:

- (a) o descriere sau o versiune actualizată a descrierii sistemului de supraveghere, în temeiul articolului 14, și a sistemului de control oficial al speciilor alogene introduse în Uniune, în temeiul articolului 15;
- (b) distribuția speciilor alogene invazive de interes pentru Uniune sau de interes regional în conformitate cu articolul 11 alineatul (2), prezente pe teritoriul lor, inclusiv informații privind modelele de migrare și reproducere;
- (c) informații privind speciile considerate a fi specii alogene invazive de interes pentru statul membru în temeiul articolului 12 alineatul (2);
- (d) planurile de acțiune menționate la articolul 13 alineatul (2);
- (e) informații agregate care acoperă întregul teritoriu național privind măsurile de eradicare adoptate în conformitate cu articolul 17, măsurile de gestionare adoptate în conformitate cu articolul 19, eficacitatea acestora, precum și efectele acestora asupra speciilor nevizate;
- (f) numărul de autorizații menționate la articolul 8 și scopul pentru care acestea au fost eliberate;
- (g) măsurile luate pentru a informa publicul în legătură cu prezența unei specii alogene invazive și acțiunile pe care cetățenii sunt îndemnați să le întreprindă;
- (h) inspecțiile necesare în temeiul articolului 8 alineatul (8); și
- (i) informații cu privire la costul acțiunilor întreprinse pentru conformarea la prezentul regulament, atunci când sunt disponibile.

(2) Până la 5 noiembrie 2015, statele membre notifică Comisiei și informează celelalte state membre cu privire la autoritățile competente responsabile cu aplicarea prezentului regulament.

(3) Până la 1 iunie 2021, Comisia evaluează aplicarea prezentului regulament, inclusiv a listei Uniunii, a planurilor de acțiune menționate la articolul 13 alineatul (2), a sistemului de supraveghere, a controalelor la frontieră, a obligației de eradicare și a obligației de gestionare și prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport, care poate fi însoțit de propuneri legislative de modificare a prezentului regulament, inclusiv modificări privind lista Uniunii. Evaluarea respectivă examinează, de asemenea, eficacitatea dispozițiilor de punere în aplicare în ceea ce privește speciile alogene invazive de interes regional, necesitatea și fezabilitatea includerii speciilor indigene din Uniune pe lista Uniunii și dacă este necesară o armonizare suplimentară pentru a spori eficacitatea planurilor de acțiune și a măsurilor adoptate de către statele membre.

(4) Comisia specifică, prin acte de punere în aplicare, formatele tehnice pentru raportare pentru a simplifica și a raționaliza obligațiile de raportare pentru statele membre în materie de informații în temeiul alineatului (1) de la prezentul articol. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 27 alineatul (2).

Articolul 25

Sistemul de consolidare a informațiilor

(1) Comisia instituie progresiv un sistem de consolidare a informațiilor necesar pentru a facilita punerea în aplicare a prezentului regulament.

(2) Până la 2 ianuarie 2016, sistemul respectiv include un mecanism de consolidare a datelor interconectat la sistemele de date existente privind speciile alogene invazive, acordând o atenție deosebită informațiilor privind speciile alogene invazive de interes pentru Uniune, astfel încât să faciliteze acțiunea de raportare în temeiul articolului 24.

Mecanismul de consolidare a datelor menționat la primul paragraf devine un instrument care acordă asistență Comisiei și statelor membre la manipularea notificărilor relevante prevăzute la articolul 16 alineatul (2).

(3) Până la 2 ianuarie 2019, mecanismul de consolidare a datelor menționat la alineatul (2) devine un mecanism destinat schimbului de informații privind alte aspecte legate de punerea în aplicare a prezentului regulament.

Acesta poate include, de asemenea, informații privind speciile alogene invazive de interes pentru statul membru și privind căile de introducere, evaluarea riscurilor, măsurile de gestionare și de eradicare, atunci când sunt disponibile.

Articolul 26

Participarea publicului

La stabilirea planurilor de acțiune în temeiul articolului 13 din prezentul regulament și la instituirea măsurilor de gestionare în temeiul articolului 19 din prezentul regulament, statele membre se asigură că publicului i se acordă prompt și efectiv ocazia de a participa la elaborarea, modificarea sau reexaminarea măsurilor respective, aplicând normele stabilite deja de către statele membre, în conformitate cu articolul 2 alineatul (3) al doilea paragraf din Directiva 2003/35/CE.

Articolul 27

Comitetul

(1) Comisia este asistată de un comitet. Comitetul respectiv este un comitet în sensul Regulamentului (UE) nr. 182/2011 și poate fi asistat în sarcinile sale de către forumul științific menționat la articolul 28.

(2) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

(3) În cazul în care comitetul nu emite niciun aviz, Comisia nu adoptă proiectul de act de punere în aplicare și se aplică articolul 5 alineatul (4) al treilea paragraf din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

Articolul 28

Forumul științific

Comisia asigură participarea reprezentanților comunității științifice numiți de către statele membre pentru a oferi consiliere cu privire la toate problemele științifice legate de aplicarea prezentului regulament, în special în privința articolelor 4, 5, 10 și 18. Reprezentanții respectivi se reunesc în cadrul unui forum științific. Comisia stabilește regulamentul de procedură al forumului respectiv.

Articolul 29

Exercitarea delegării

(1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute în prezentul articol.

(2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 5 alineatul (3) se conferă Comisiei pentru o perioadă de cinci ani începând de la 1 ianuarie 2015. Comisia prezintă un raport privind delegarea de competențe cel târziu cu nouă luni înainte de încheierea perioadei de cinci ani. Delegarea de competențe se prelungește tacit cu perioade identice, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul se opun prelungirii respective cel târziu cu trei luni înainte de încheierea fiecărei perioade.

(3) Delegarea de competențe menționată la articolul 5 alineatul (3) poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere validității actelor delegate care sunt deja în vigoare.

(4) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

(5) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 5 alineatul (3) intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecțiuni în termen de două luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecțiuni. Respectivul termen se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

Articolul 30

Sanțiuni

(1) Statele membre stabilesc dispozițiile referitoare la sancțiunile aplicabile în caz de încălcări ale prezentului regulament. Statele membre iau toate măsurile necesare pentru a se asigura aplicarea dispozițiilor respective.

(2) Sancțiunile prevăzute sunt eficace, proporționale și cu efect de descurajare.

(3) Sancțiunile prevăzute pot include, printre altele:

(a) amenzi;

(b) confiscarea speciilor alogene invazive de interes pentru Uniune neconforme;

(c) suspendarea imediată sau retragerea unei autorizații eliberate în conformitate cu articolul 8.

(4) Până la 2 ianuarie 2016, statele membre transmit fără întârziere Comisiei dispozițiile menționate la alineatul (1), precum și orice modificare ulterioară a acestora.

Articolul 31

Dispoziții tranzitorii pentru proprietarii care nu desfășoară activități comerciale

(1) Prin derogare de la articolul 7 alineatul (1) literele (b) și (d), proprietarilor de animale de companie care nu sunt ținute în scopuri comerciale și care aparțin speciilor alogene invazive incluse pe lista Uniunii li se permite să țină animalele respective până la sfârșitul vieții naturale a acestora, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

(a) animalele respective erau deținute înainte de includerea acestora pe lista Uniunii;

(b) animalele sunt ținute în spații izolate și sunt instituite toate măsurile necesare pentru a se asigura că reproducerea sau evadarea nu este posibilă.

(2) Autoritățile competente iau toate măsurile rezonabile pentru a informa proprietarii care nu desfășoară activități comerciale cu privire la riscurile deținerii animalelor menționate la alineatul (1), precum și cu privire la măsurile care trebuie luate pentru a minimiza riscul de reproducere și de evadare prin desfășurarea unor programe de sensibilizare și educative organizate de statele membre.

(3) Proprietarilor care nu desfășoară activități comerciale și care nu pot asigura îndeplinirea condițiilor prevăzute la alineatul (1) nu li se permite deținerea animalelor în cauză. Statele membre pot oferi acestor proprietari posibilitatea de a li se prelua animalele. În cazul în care se procedează astfel, se acordă atenție corespunzătoare bunăstării animalelor.

(4) Animalele menționate la alineatul (3) de la prezentul articol se pot păstra în unitățile menționate la articolul 8 sau în instalații create de statele membre în acest scop.

Articolul 32

Dispoziții tranzitorii pentru stocurile comerciale

(1) Deținătorilor unui stoc comercial de exemplare aparținând unor specii alogene invazive achiziționate înainte de includerea acestora pe lista Uniunii li se acordă un termen maxim de doi ani de la includerea speciilor în cauză pe listă pentru a ține și transporta exemplarele vii sau părțile reproducătoare ale acestor specii în scopul de a le vinde sau de a le preda către instituțiile de cercetare sau de conservare *ex situ* și în scopul activităților medicale menționate la articolul 8, cu condiția ca exemplarele să fie ținute și transportate în spații izolate și ca toate măsurile corespunzătoare să fie aplicate pentru a se asigura că reproducerea sau evadarea nu este posibilă ori pentru a sacrifica sau pentru a eutanasia selectiv respectivele exemplare în vederea epuizării stocului.

(2) Se permite vânzarea sau transferul exemplarelor vii către utilizatori necomerțiali timp de un an de la includerea speciilor pe lista Uniunii, cu condiția ca exemplarele să fie ținute și transportate în spații izolate și ca toate măsurile corespunzătoare să fie aplicate pentru a se asigura că reproducerea sau evadarea nu este posibilă.

(3) În cazul în care s-a eliberat o autorizație în conformitate cu articolul 6 din Regulamentul (CE) nr. 708/2007 pentru o specie de acvacultură care este ulterior inclusă pe lista Uniunii, iar perioada de valabilitate a autorizației depășește perioada menționată la alineatul (1) de la prezentul articol, statul membru retrage autorizația în conformitate cu articolul 12 din Regulamentul (CE) nr. 708/2007 până la sfârșitul perioadei menționate la alineatul (1) de la prezentul articol.

Articolul 33

Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare la 1 ianuarie 2015.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Strasbourg, 22 octombrie 2014.

Pentru Parlamentul European

Președintele

M. SCHULZ

Pentru Consiliu

Președintele

B. DELLA VEDOVA